

mente han, at Producentprisen kunde sættes noget lavere end foreslaaet, og at en Forhøjelse af Salgsprisen paa Hjemmemarkedet delvis vilde kunne udlignes af Forbrugerne ved Indskrænkning af deres Smørforbrug til Fordel for den billigere Margarine.

Størmose (D. S.) ansaa de foreslaaede Producentpriser for rimelige og mente, at Hjemmemarkedspriserne maatte bevares af sociale Grunde. Tilskuddene var derfor nødvendige for Tiden, men der maatte tilrettelægges en Udligningspolitik paa længere Sigt med et mere ordnet Samarbejde mellem Staten og Landbrugserhvervet end det, man hidtil havde haft.

Norlev (D. R.) tog Afstand fra Tilskudsordningerne, som efter hans Opfattelse uvægerligt vilde ende i Inflation.

I den af Udvalget afgivne Betænkning indstiller Flertallet (V., K. F. og R. V.) Lovforslagene til Vedtagelse med de af Flertallet stillede og af Landbrugsministeren tiltraadte Ændringsforslag. Det oplyses, at Udvalget har drøftet *Prisen paa Oliekager* med Ministeren for Landbrug og Fiskeri, og Udvalgets Flertal er enig med Ministeren om, at der i det kommende Høstaar antagelig vil kunne importeres en Oliekagemængde svarende til ca. sidste Aars Import til en Pris af ca. 60 Kr. pr. 100 kg hos Landmanden.

Det er endvidere Forudsætningen, at den gældende *Smørabordning udvides til at omfatte alle Børn under 15 Aar*. Denne Udvidelse vil koste 10 Mill. Kr.

Venstres Udvalgsmedlemmer udtaler, at de havde ønsket Regeringens Forslag gennemført med den Ændring, at Hjemmemarkedspriserne paa Smør og Flæsk var blevet henholdsvis 4 Kr. 25 Øre og 2 Kr. 50 Øre for at undgaa, at Leveomkostningerne og dermed Pristallet paa virkedes nævneværdigt af Ordningen. For at opnaa fornøden Tilslutning til Lovforslagene kunde man imidlertid tiltræde de af Flertallet foreslaaede Ændringer, saavel vedrørende Producent- som Hjemmemarkedspris.

De *konservative* Udvalgsmedlemmer mente principielt, at Smør- og Flæskeordningerne burde hvile i sig selv, saa at Eksportpriserens Gennemsnit med Tillæg af visse Handelsomkostninger ogsaa kom til at udgøre Prisen ved Salg til Forbruger paa Hjemmemarkedet. Mindretallet vilde dermed opnaa, at Landbrugets Priser holdtes paa et Niveau, som var mere egnet til at opfange og udjævne et forventet Prisfald under Bevarelse af Landbrugets selvhjulpne Karakter. Derved vilde Ordningerne efter Mindretallets Plan komme til at hvile i sig selv og Befolkningen blive sparet for en meget betydelig Skattebyrde.

»Mindretallet kan derfor ud fra sit Synspunkt erklære sig tilfreds med Ændringsforslagenes Bestemmelser, der fastsætter Hjemmemarkedspriserne paa Eksportpriserens Højde, hvorved